

Vladimir Mijailović iz Užičke Požege, veliki je zaljubljenik u prirodu koja ga je i navela da kroz fotografiju promoviše sve njene lepote, posebno one koje su nam manje poznate. U svojim fotografskim zbirkama poseduje veliki broj čudesnih predela zapadne Srbije, netaknute prirode, neistraženih pećina, ekstremnih kanjona, planinskih reka i rečica, fotografija sa vidikovaca gde od pogleda koji se pruža zastaje dah...

U albumu ovoga puta predstavljamo njegove drage goste, koji su ga nedavno posetili, grupu mladih ljudi sa kojima su ga povezala slična interesovanja... putovanja i promovisanje prirodnih lepota u smislu turističkih potencijala u Srbiji. Reč je o članovima Udruženja "Mladi za turizam";

Vladimiru Vlajku Krstoviću (predsedniku), Tamari Grujičić, Vladimiru Šušteršiću, Jelici Đurić, Ani Topalović, Milici Scarleg Đorđević, Jasmini Milosavljević, Jeleni Andrejić, Danici Cvitkovic, Milošu Terentiću i vodiču Lakiju Filipoviću.

Vladimir Mijailović kaže da kada su ga pozvali članovi Udruženja "Mladi za turizam" i najavili da dolazi ekipa koja je već toliko toga videla u Srbiji, nije mnogo razmišljao, već je odlučio da ih provede kroz kanjon Panjice i Vodenu pećinu, a potom i Prilipac, selo sa tri galerije, koje predstavlja spoj svetinje i umetnosti, što sigurno nisu videli. U ovom putovanju su svi uživali zadivljeni lepotom ovoga kraja Srbije. Kako je bilo, pogledajte na fotografijama

Vladimira Mijailovića koje slede u Galeriji.

Vladimir kaže da je ekipa krenula iz ariljskog sela Dobrače, sela koje je do pre 50 godina bilo najveće naseljeno mesto u bivšem Ariljskom srezu sa 2.142 stanovnika, dok je u varošici Arilje tada bilo samo 1.006 stanovnika... Sada ih je u Dobračama 821... tužno.

Potom su stigli do kanjona reke Panjice, koja se prostire dužinom od pet kilometara između sela Brekovo i Dobrače.

Do Vodene pećine, koja je bila njihov cilj, prešli su četiri drvena mostića, nagrižena od zuba vremena, ali srećno, bez posledica.

Na pola puta usledila je kratka pauza i beseda o Hajdučkoj pećini i Grobu Neznanog Hajduka... Legenda slovi da je to bilo poslednje utočište jednoj hajdučkoj družini u begu od turske potere. U blizini su dva groba (inače prirodne tvorevine) neznanih hajduka. To su bili poslednji branioци koji su verovatno umrli od gladi, a vila Ravijoja je njihova tela spustila na tlo i prekrila ih kamenjem...

U kanjonu Panjice Josif Pančić je otkrio endemsku vrstu biljke *Campanula secundiflora*. Danas se pretpostavlja da ih na ovom lokalitetu nema više od sto primeraka.

Reka Panjica je jedinstvena po tome što pravi atraktivne vodopade, slapove, bigrena korita i

kaskade. Netaknuta priroda koja pleni lepotom zaplenila je i predsednika Udruženja Vlajka Krstovića koji je obišao Srbiju uzduž i popreko i odmah u ovom prizoru prepoznao turistički potencijal vodopada reke Panjice. Prizori iznad vodopada, ponovo su bili rajski, isprepletani sedrenim barijerama (mini krečnjačke kaskade obrasle mahovinom). Kada je vodostaj malo veći vidljivo je mnoštvo prelepih slapova koje voda pravi prelazeći preko njih.

Vodena pećina još nije u potpunosti ispitana. Za sada se pretpostavlja da je vodena masa koja izlazi iz nje, u stvari ponornica nastala od više izvora koji poniru negde u zoni Kukutnice i Okruglice u Bjeluši.

Ovde se avantura nije završila. Lakijevim kombijem grupa je krenula put Prilipca, sela sa tri galerije, koje predstavlja spoj svetinje i umetnosti. Selo Prilipac se nalazi na 6 km od Požege, na putu prema Arilju i Ivanjici. Selo povrtara, a od skoro i cvečara, sa čak tri likovne galerije! Na brdašcetu u centru sela dominira crkva posvećena Rođenju Presvete Bogorodice, zadužbina kneza Lazara Hrebeljanovića iz 1374.godine. Ovo mesto je postalo nadaleko poznato kada je poslednje decenije 20. veka u porti crkve počela da se održava međunarodna slikarska kolonija. Dočekao ih je otac Milan Popović i pričom upoznao sa crkvom. Istorijat hrama nije svestrano proučen. Zabeleženo je narodno verovanje da je crkvu podigao knez Lazar Hrebeljanović. Tu je moguće videti skulpturu Kneza Lazara Hrebeljanovića rad Dragana Jovićeovića - Macole iz Požege.

Predanje kaže da je ovaj hram najpre bio manastir, koji je tri puta rušen i paljen od strane Turaka.

Hram je obnovljen 1811. U njemu se nalazi veoma značajna ikona Isusa Hrista iz 1814. godine.

Svake godine se ovde na crkvenu slavu Malu Gospojinu skupe brojni poznati umetnici iz zemlje i inostranstva. Za poslednjih 18 godina kroz Prilipac i seosku crkvu prošlo je više desetina slikara, vajara, iz Srbije i pola Evrope, a u tri odvojene galerije iza njih je ostalo preko 500 radova. Likovna galerija u sali crkvenog konaka ujedno raspolaže i sa 16 ležajeva, kupatilima, kuhinjom i prostranom salom za boravak.

Vladimir Mijailović priču završava zajedničkom fotografijom koja predstavlja ujedno i početak njegovog druženja sa ovim mladim i nadahnutim ljudima.

Njihova zajednička misija se nastavlja, a TOPSRBIJA će svaki put nastojati da objavljivanjem priče i fotografija sa putovanja, afirmiše njihove aktivnosti i naravno, našu lepu zemlju Srbiju.

[Više fotografija možete da pogledate o v d e.](#)